

Wolbórz, dnia 12 stycznia 2017 r.

RF.310.01.2017

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Wolborza działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 i 3 w związku z art. 14b, i art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r. poz. 613 ze zm.) oraz art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.),

stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy – , zawarte we wniosku z dnia 14 października 2016 r. o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego to jest art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U z 2016 r. poz. 716 ze zm.) w zakresie elektrowni wiatrowych **jest nieprawidłowe.**

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 14 października 2016 r. (data wpływu do organu podatkowego: 14 października 2016 r.) , wystąpiła o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego to jest art. 2 ust. 1 pkt 3 z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716 ze zm.).

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

jest właścicielem elektrowni wiatrowej zlokalizowanej w Wolborzu (dz. nr , i Żarnowicy (dz. nr (gmina Wolbórz. Zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 961), do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy, natomiast ustawa nie precyzuje jak będzie ustalany i pobierany przedmiotowy podatek od dnia 1 stycznia 2017 r.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy od dnia 1 stycznia 2017 r. w związku z art. 17 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (dalej: ustawa o inwestycjach) podstawą naliczania podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych, będzie nadal tylko jej fundament i wieża jako części budowlane urządzeń technicznych zgodnie z definicją budowli określoną w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2016 r. poz. 290 ze m.), czy zgodnie z definicją

elektrowni wiatrowej zapisaną w art. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach, cała elektrownia wiatrowa zdefiniowana jako budowla składająca się z fundamentu, wieży i elementów technicznych.

Zdaniem Wnioskodawcy od dnia 1 stycznia 2017 r. nie zmienia się podstawa opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowej, którą dalej stanowią zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane – części budowlane urządzeń technicznych, czyli fundament i wieża elektrowni wiatrowej.

Uzasadniając zaprezentowane stanowisko Wnioskodawca podał:

Zapis art. 17 ustawy o inwestycjach stanowi, że „od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przez dzień wejścia w życie ustawy.” Przepis ten nie determinuje jednak zasad wedle których podatek ma być ustalany. Zasady te mogą być bowiem określane jedynie w ustawie podatkowej (ustawa o podatkach i opłatach lokalnych) oraz w ustawie, do której ustawa podatkowa odsyła (Prawo budowlane).

Do czasu wejścia w życie ustawy o inwestycjach, nie ulega wątpliwości, że przedmiotem opodatkowania w podatku od nieruchomości były jedynie elementy budowlane elektrowni wiatrowej, tj. fundament i wieża. Wynikało to wprost z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, który stanowił, że budowlą są m.in. „części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową”, jak i z ukształtowanej linii orzeczniczej sądów administracyjnych.

Ustawa o inwestycjach może sugerować zmianę zasad (podstawy) opodatkowania elektrowni wiatrowych, co wynikać miałyby z:

- ▲ wprowadzenia w art. 2 pkt 1 tej ustawy definicji legalnej pojęcia elektrowni wiatrowej (budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. poz. 478 i 2365),
- ▲ zmianie art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego poprzez wykreślenie z nawiasu (zawierającego przykładowe wyliczenie urządzeń technicznych) pojęcia elektrowni wiatrowych,
- ▲ zamieszczeniu w załączniku do Prawa budowlanego w „kategorii XXIX – elektrowni wiatrowych”.

Należy zauważyć, iż pomimo że opisane zmiany w swej istocie dotyczą kluczowych kwestii z punktu widzenia opodatkowania podatkiem od nieruchomości, to nie dają podstaw do modyfikacji zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości.

Ustawa o inwestycjach nie jest ustawą podatkową ani ustawą do której ustawa podatkowa odsyła. Nie można zatem stosować definicji legalnych w niej się znajdujących do określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Całość dodatkowo komplikuje fakt, iż ustawa o inwestycjach odsyła w zakresie definicji budowli również do Prawa budowlanego. Należy zatem uznać, iż to Prawo budowlane (jak to ma miejsce dotychczas i co wydaje się potwierdzać definicja zawarta w ustawie o inwestycjach) ciągle wiodzie prym w zakresie ustalania zakresu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

O kwalifikacji podatkowej elektrowni wiatrowych świadczy w większej mierze zapis: „części budowlane urządzeń technicznych” (który nadal obowiązuje) niż ujęcie w przykładowym wyliczeniu w nawiasie elektrowni wiatrowych (zmiana 15 lipca br. poprzez wykreślenie). Orzecznictwo jest bowiem stosunkowo jednolite. Sądy twierdzą, że jeżeli urządzenie posiada elementy stricte budowlane (w tym fundament), to za budowlę uznaje się jedynie ich „części budowlane”.

Ewentualnej zmianie praktyki w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych przeczy

dotychczasowa praktyka sądów administracyjnych opowiadająca się za opodatkowaniem elektrowni wiatrowych jedynie od ich części budowlanych. Należy uznać ją za ciągle aktualną.

W ocenie sądów opodatkowaniu podlegają tylko elementy budowlane elektrowni wiatrowych jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. W tym względzie można się odwołać do stanowiska i argumentacji zawartych w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30.07.2009 r. II FSK 202.08, CBOSA oraz z dnia 7.10.2009 r. II FSK 635.08 i z dnia 25.11.2010 r. II FSK 1382/09 CBOSA. Wynika z tego, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane takie jak budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy „budowlą” jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, niebędący budynkiem lub obiektem malej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Budowlami są zatem wszystkie obiekty budowlane wymienione w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, przy czym elektrownie wiatrowe nie zostały w nim wymienione. Przepis ten natomiast zalicza elektrownie wiatrowe do urządzeń technicznych, a jako budowlę, a więc obiekt budowlany, nakazuje traktować jedynie części budowlane elektrowni jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, czyli fundament i maszt. Skoro w świetle art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, elektrownie wiatrowe są urządzeniami technicznymi, to nie mogą być jednocześnie ani budowlą ani urządzeniami budowlanymi w rozumieniu art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego. Dla celów podatkowych budowla nie musi stanowić całości użytkowej, do której odwołuje się przepis art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego, gdyż zgodnie z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, budowlą (obiektem budowlanym) mogą być także części budowlane urządzeń technicznych.

W szczególności w tym przypadku należy wskazać na ważne stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z dnia 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09), że budowlą są obiekty wymienione w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego oraz obiekty do nich podobne.

Elektrownie wiatrowe nie są podobne do obiektów wymienionych wprost w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, a obiektem analogicznym może być zarówno elektrownia jądrowa, jak i „inne urządzenia”, które posiadają elementy budowlane. Przyjęcie tezy o zaliczeniu urządzeń elektrowni wiatrowych do podstawy opodatkowania podczas gdy analogiczne urządzenia w innego typu elektrowniach nie stanowią budowli, naruszałoby zasadę równości i sprawiedliwości podatkowej (art. 84 w związku z z art. 2 Konstytucji RP).

Urządzenia techniczne same w sobie nigdy nie były przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości (pomimo pojawiających się prób ich opodatkowania), a zatem nawet fakt wykreślenia elektrowni wiatrowej z nawiasu w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego (tj. przykładowego wyliczenia urządzeń technicznych), nie wpływa na zachowanie ich podatkowego statusu właśnie jako urządzeń technicznych.

Natomiast załącznik do prawa budowlanego nie ma wpływu na zastosowane w tej ustawie definicje legalne i nie jest właściwy do określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a służy jedynie do podziału obiektów na wymagające lub niewymagające pozwolenia na budowę (art. 55 Prawa budowlanego) oraz kalkulacji wysokości kar w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie obiektu budowlanego z projektem (art. 59f Prawa budowlanego).

Dodanie elektrowni wiatrowych do załącznika może zatem spełniać jedynie cel ustawy o inwestycjach, czyli objęcie nadzorem budowlanym inwestycji w zakresie elektrowni wiatrowej.

Zdaniem Wnioskodawcy w świetle powyższego oraz zgodnie z obowiązującymi od 1 stycznia 2016 r. przepisami ustawy Ordynacja podatkowa, wprowadzającymi zasadę rozstrzygnięcia wątpliwości co do treści przepisów prawa podatkowego na korzyść podatnika, podstawa opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych od 1 stycznia 2017 r. nie ulegnie zmianie.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za nieprawidłowe.

Podatek od nieruchomości to jeden z podatków lokalnych, który unormowany został w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy są nieruchomości lub objekty budowlane:

- a) grunty,
- b) budynki lub ich części,
- c) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Elektrownia wiatrowa nie jest oczywiście ani gruntem, ani budynkiem lub jego częścią. Skupić się zatem należy nad definicją budowli.

Definicję budowli dla potrzeb opodatkowania podatkiem od nieruchomości zawiera art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Pod pojęciem budowla zgodnie z tym przepisem rozumie się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Powyższa definicja odsyła wprost do przepisów prawa budowlanego w zakresie pojęcia „obiekt budowlany”. Zgodnie z art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, przez obiekt budowlany należy rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Dalej w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, w aktualnym brzmieniu, definiuje się budowlę jako każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: objekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Oczywistym jest, iż ustawowa definicja budowli dla potrzeb opodatkowania została sformułowana w przepisach ustawy podatkowej jaką jest ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, to jednak zawarte w niej odesłanie do przepisów prawa budowlanego powoduje, iż przepisy te w sposób bezpośredni wpływają na zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 września 2011 r. (P 33/09) wskazał, że o klasyfikacji określonych obiektów jako budowli oprócz definicji sformułowanej w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, mogą przesądzać również inne przepisy tej ustawy, w szczególności art. 29 ust. 1 i 4 oraz załącznik do ustawy określający kategorie obiektów budowlanych. Dalej Trybunał Konstytucyjny wyraził pogląd, że za budowle w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy uznać jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, w innych przepisach tej ustawy lub w załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art. 3 pkt 1 lit. b Prawa budowlanego, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno-użytkową. (...) nie jest wykluczone, że o

statusie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować będą również inne przepisy rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące, czy doprecyzowujące prawo budowlane.

Elektrownie wiatrowe jako przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości funkcjonują na terenie Polski już od wielu lat. Należy zatem zwrócić uwagę jak do dnia 31 grudnia 2016 r. kształtowało się opodatkowanie tych obiektów.

Do 2006 r. - to jest do nowelizacji Prawa budowlanego wynikającej z ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 163, poz. 1364) w Prawie budowlanym nie wskazywano z nazwy na obiekty typu elektrownie wiatrowe. Dopiero w następstwie powyższej zmiany pojawiło się w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego pojęcie elektrowni wiatrowych, a to w następstwie tego, że za budowle uznano części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych). Do tej zmiany w orzecznictwie sądów administracyjnych i literaturze przedmiotu nie negowano opodatkowania podatkiem od nieruchomości elektrowni wiatrowych, a wątpliwości interpretacyjne związane były jedynie z tym, które z elementów tego obiektu powinny podlegać opodatkowaniu. Jeszcze do 2009 r. na tle przepisów Prawa budowlanego obowiązujących do końca 2005 r. wydawane były orzeczenia sądów administracyjnych w których sądy uznawały, że opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają wszystkie elementy elektrowni wiatrowej. Z budowlę podlegającą opodatkowaniu uznawano elektrownię wiatrową składającą się z części budowlanych oraz niebudowlanych, które stanowiły całość techniczno-użytkową (wyrok WSA w Szczecinie z 04.01.2006 r. I SA/Sz 882/04, oraz z dnia 18.05.2005 r. I SA/Sz 108/04, wyrok NSA z dnia 18.01.2007 r. II FSK 51/06). Zmiana linii orzeczniczej nastąpiła dopiero w 2009 r. i była spowodowana właśnie wyżej wymienioną zmianą Prawa budowlanego. Uznano, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają jedynie części budowlane urządzeń technicznych do których zaliczono elektrownie wiatrowe zgodnie z nowym brzemieniem art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego. Tymi częściami budowlanymi były: fundament i wieża elektrowni wiatrowej. Opodatkowanie jedynie części budowlanych elektrowni wiatrowych potwierdził też Minister Finansów (wyjaśnienia Ministerstwa Finansów Departament Podatków i Opłat Lokalnych z dnia 17.03.2007 r. znak PL-833/35/07/IP/346).

W dniu 16 lipca 2016 r. weszła w życie zmiana Prawa budowlanego, którą wprowadzono ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Ustawą tą dokonano następujących zmian:

- ▲ do systemu prawa wprowadzono ustawę o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która w art. 2 definiuje elektrownię wiatrową jako budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r. poz. 478 ze zm.); elementami technicznymi elektrowni stosowanie do art. 2 pkt 2 ustawy są: wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowłórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu;
- ▲ zmieniono ustawę – Prawo budowlane w:
  - art. 3 pkt 3 – poprzez wykreślenie z nawiasu (zawierającego przykładowe wyliczenie urządzeń technicznych, których jedynie części budowlane stanowią budowle) pojęcia elektrowni wiatrowych,
  - art. 82 ust. 3 gdzie dodano nowy pkt 5b w brzmieniu: „elektrowni wiatrowych, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych”, przez co obiekty te objęto właściwością wojewody jako organu administracji architektoniczno-budowlanej,
  - załączniku – wskazano w nim wprost w kategorii XXIX obok dotychczasowych kategorii obiektów „wolnostojących kominów i masztów” także elektrownie wiatrowe.

Ponadto w art. 17 powyższej ustawy postanowiono, że od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy.

Zgodzić się należy z Wnioskodawcą, że nie nastąpiły żadne zmiany w przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, które mogłyby rzutować na zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych. Skutku takich zmian należy jednak upatrywać w zmianach wprowadzonych w prawie budowlanym. Tak jak bowiem zaznaczono wyżej przepisy tej ustawy mają bezpośredni wpływ na zasady opodatkowania budowli (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. P 33/09). Ponadto racjonalny prawodawca dokonuje zmian w prawie nie po to aby utrzymać dotychczasowe status quo, ale po to aby nowe zapisy prawne niosły ze sobą treści normatywne realizujące cele założonych zmian.

Należy zauważyć, że obecnie z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, z przykładowego katalogu urządzeń technicznych, których wyłącznie części budowlane stanowią budowle, wykreślono elektrownie wiatrowe. Jednocześnie dopisano tego rodzaju obiekty do załącznika do ustawy, zaliczając je do kategorii XXIX obejmującej wolnostojące kominy i maszty i obecnie elektrownie wiatrowe. Obie te zmiany należy interpretować we wzajemnym powiązaniu. Wskazanie *expressis verbis* w załączniku do Prawa budowlanego elektrowni wiatrowych oznacza, że stanowią one kategorię obiektu budowlanego. Wobec katalogu obiektów budowlanych który wskazuje art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego (budynki, budowle, obiekty małej architektury) oraz definicji budynku (art. 3 pkt 2) i obiektu małej architektury (art. 3 pkt 4), uznać należy, że elektrownie wiatrowe stanowią budowle w rozumieniu tej ustawy. Prawo budowlane nie zna innych kategorii obiektów budowlanych niż budynki, budowle oraz obiekty małej architektury, a zatem wykluczenie elektrowni wiatrowych z kategorii budynków oraz obiektów małej architektury oznacza, że stanowią one budowle.

Posługując się wykładnią celowościową i sięgając do uzasadnienia do projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych znajdujemy, iż wykreślenie z art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego elektrowni wiatrowych miało na celu likwidację wprowadzonego zmianą z 2005 r. podziału elektrowni wiatrowych na część budowaną i niebudowaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia, a nie jedynie jej część budowlana, ma stanowić obiekt budowlany (budowlę).

Z powyższego wywieść należy, że na podstawie analizy samych przepisów Prawa budowlanego po zmianie z dnia 20 maja 2016 r., elektrownie wiatrowe powinny być klasyfikowane na gruncie tej ustawy jako budowle. Jedynie potwierdzeniem tego faktu jest treść art. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, który stanowi wprost, że elektrownia wiatrowa jest budowlą w rozumieniu przepisów prawa budowlanego.

Na elektrownię wiatrową w rozumieniu przepisów prawa budowlanego składają się więc aktualnie zarówno części budowlane (fundament i wieża) jak i niebudowlane (wirnik z zespołem łopat, zespół napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu). Za uznaniem, iż pomimo nowelizacji art. 3 pkt. 3 Prawa budowlanego w dalszym ciągu budowlą w rozumieniu tej ustawy są wyłącznie części budowlane elektrowni wiatrowych, nie może przemawiać treść art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego. Przepis ten stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o obiekcie budowlanym, należy przez to rozumieć budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Elektrownia wiatrowa zbudowana jest również z takich elementów, które nie stanowią wyrobów budowlanych w szczególności nie są trwale wbudowane w obiekt budowlany. Art. 3 pkt 1 Prawa

budowlanego nie stanowi jednak, iż obiekt budowlany ma być wzniesiony z wyrobów budowlanych w całości, tylko z użyciem tych wyrobów. Zatem z faktu, iż część techniczno-elektroniczna elektrowni wiatrowej nie składa się z wyrobów budowlanych, nie można wywodzić, iż tym samym nie stanowi ona części obiektu budowlanego. Art. 3 pkt 1 Prawa budowlanego nie wprowadza wymogu wzniesienia obiektu budowlanego wyłącznie z użyciem wyrobów budowlanych. Potwierdza to również art. 10 Prawa budowlanego, który odnosi się wyłącznie do wyrobów zastosowanych w obiekcie budowlanym w sposób trwały i rozróżnia te z nich które stanowią wyroby budowlane i które takich wyrobów nie stanowią. Przepis ten w ogóle nie obejmuje zastosowanych w obiekcie budowlanym wyrobów, które nie zostały z nim połączone w sposób trwały.

Zasadnicze znaczenie dla odpowiedzi na pytanie, czy wprowadzone ustawą o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych zmiany mają wpływ na opodatkowanie elektrowni wiatrowych ma także art. 17 tej ustawy, który stanowi, że od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy. Przepis ten na potrzeby wyłącznie podatku od nieruchomości ustanawia termin wejścia w życie zmian wprowadzonych ustawą. Oznacza on, że zmiany co do zasady wchodzi w życie od dnia 16 lipca 2016 r., natomiast dla potrzeb podatku od nieruchomości do końca 2016 r. podatnicy winni przyjąć, że obowiązują stare przepisy w zakresie ustalania i pobierania tego podatku. Natomiast z dniem 1 stycznia 2017 r. wzrośnie wartość elektrowni wiatrowej stanowiąca podstawę opodatkowania w podatku od nieruchomości o te elementy elektrowni, które do tej pory do opodatkowania nie wchodziły.

Na gruncie poczynionych rozważań należy stwierdzić, że od dnia 1 stycznia 2017 r. w związku ze zmianą Prawa budowlanego jak również doprecyzowaniem pojęcia elektrowni wiatrowej w nowej ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, podstawą naliczania podatku od nieruchomości od elektrowni wiatrowych, nie będzie już tylko jej fundament i wieża ale cała elektrownia wiatrowa jako budowla składająca się z fundamentu, wieży i elementów technicznych.

Reasumując stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Jednocześnie zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania dopuszczenie się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisów prawa materialnego.

Skargę wnosi się za pośrednictwem Burmistrza Wolborza, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Urząd Miejski w Wolborzu, Pl. Jagiełły 28, 97- 320 Wolbórz.

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę zostanie niezwłocznie umieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

BURMISTRZ

Andrzej Jaros

Otrzymują:

1. Adresat,
2. a/a